

[Pia Gjellerup]

Vi siger med de socialdemokratiske ændringsforslag nr. 20, 23 og 29, at uanset om en fordring er blevet mindre eller mere værd i den tid, der er gået fra anskaffelsestidspunktet til lovforslagets fremsættelse, tages dette ikke med i beregningen af beskatningen. De behandles fuldstændig, som de ville være blevet behandlet, hvis vi aldrig havde gennemført lovforslag nr. L 6.

Vi har fået fremsat L 6 den 28. december 1990, og derved gennemføres en ny ordning, man indfører en skattepligt, som betyder, at gevinster beskattes, men der gives fradrag for tab. Det skal efter vores mening betyde, at man bliver beskattet af den del af gevinsten, der er opstået i tiden efter forslagens fremsættelse, og omvendt at man har fradrag for tab, der er opstået – ja, godt gættet! – i tiden efter forslagens fremsættelse. Sådan som overgangsreglerne er udformet i regeringens forslag, bliver man først beskattet efter fremsættelsestidspunktet, men man får fradrag i tiden før, og det kan ikke være rimeligt.

I ministerens eksempel er situationen, at vi altså har købt en fordring til en værdi af 100.000 kr. På et tidspunkt, nemlig ved fremsættelsen, er den faldet til 50.000 kr., og så stiger den, som ministeren foreslog det, til 75.000 kr. til tidspunktet, hvor der handles. Derefter er der opnået en gevinst under dette lovforslags regime på 25.000 kr., som skal beskattes.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg har to bemærkninger til fru Pia Gjellerup: Vedrørende de almennyttige fonde forudsætter Fru Pia Gjellerup øjensynlig, at det altid vil gælde, at den almennyttige fond kan udlodde samtlige sine midler for nu at gøre det enkelt, men der er eksempler på, at en fond ifølge sin fundats ikke kan udlodde kursgevinster, hvilket betyder, at den altså vil blive beskattet efter dette lovforslag, medmindre vi vedtager ændringsforslag nr. 1.

Derfor har fru Pia Gjellerup overhovedet ikke ret i sin karakteristik af, at vi her begunstiger fonde, der bare puger penge sammen. Det er en beskatning af fonde, der opfører sig helt i overensstemmelse med deres fundats.

Den anden bemærkning angår gevinst og tab. Jeg synes, det er meget illustrativt at bruge disse enkle taleksempler til belysning af virkningen af Socialdemokratiets ændringsforslag.

Lad os altså holde fast i, at der sælges en fordring til 75.000 kr. I det ene tilfælde blev den købt i sin tid til 100.000 kr. På lovens ikrafttrædelsestidspunkt er den faldet til 50.000 kr., men den sælges til 75.000 kr. Det betyder ifølge regeringens forslag, at der er konstateret et tab, ifølge Socialdemokratiets forslag, at der er konstateret en gevinst. Ifølge Socialdemokratiets forslag bliver skatteyderen beskattet af en gevinst, denne skatteyder aldrig har haft. Det må vi holde fast i.

Men så nævner fru Pia Gjellerup den modsatte situation: Der er købt en fordring til 50.000 kr. Den er på lovens ikrafttrædelsestidspunkt steget til 100.000 kr., og så falder den til 75.000 kr., og det er det, den bliver solgt til. Jamen dér er regeringens forslag, som det foreligger, også helt konsekvent. Det siger nemlig, at for at undgå tilbagevirkende kraft skal der ikke ske beskatning af kursgevinst optjent før lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Det er selvfølgelig derfor, at ikrafttrædelsestidspunktet har den mekanisme, at skatteydere kan vælge mellem fordringens henholdsvis gældens værdi på lovens ikrafttrædelsestidspunkt og den faktiske anskaffessum. Det er for at undgå skærpet beskatning med tilbagevirkende kraft.

Hvordan fru Pia Gjellerup end vender og drejer det, så vil Socialdemokratiets forslag indebære skærpet beskatning med tilbagevirkende kraft, og Socialdemokratiets forslag vil indebære, at skatteydere kan blive beskattet af gevinster, de aldrig nogen sinde har haft.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne rette en stor tak til skatteministeren for ministerens omsorg for Fremskridtspartiet og den måde, som Fremskridtspartiet agter at stemme på og tidligere har stemt. Ministeren påstår, at hvis man ikke vedtager dette lovforslag, så vil det medføre, at Fremskridtspartiet stemmer imod sin grundholdning, nemlig at nogle skal slippe lidt billigere i skat. Det er jo ikke rigtigt, for hvis man ikke gennemførte lovforslaget, så var der ingen, der blev påtvunget at skulle betale mere i skat. Derfor er det selvfølgelig helt rigtigt, som vi har sagt hele tiden: Vi vil ikke have fingrene ned i dette her lovforslag, vi stemmer imod lovforslaget, og vi stemmer imod samtlige ændringsforslag.